

ת"פ 25344/08/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25344-08-14 מדינת ישראל נ' א
תיק חיצוני: 000352751/2014

בפני	כב' השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	א א

פסק - דין כתב האישום והסדר הטיעון

ביום 25.01.15 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בטרם הרשעה נשלח לעריכת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן את שאלת ההרשעה ולקבלת חו"ד ממונה בטרם הטיעונים לעונש. עמדת המאשימה לעונש של עד שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וכן רכיבים נלווים. ההסכמה לשלוח את הנאשם לבחינת ההרשעה עמדת המאשימה להרשעה.

נוכח הודאתו נקבע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן- אישום ראשון בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977. אישום שני - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג נשואים מזה 7 שנים ולהם 2 ילדים. אישום 1, בתאריך 02.08.14 העיר הנאשם את המתלוננת ושאל אותה לשמו של ידיד שלה לשעבר, משסירבה המתלוננת למסור את שמו, תקף אותה הנאשם בכך שמשך בשערותיה, צבט אותה בחוזקה בזרוע יד ימין. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר "חכי תראי מה יהיה לך". שבוע וחצי עובר למועד האמור איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה "את תהיי דתיה, אני יהרוג אותך". אישום 2, בהמשך לאירועים המתוארים באישום הראשון, עזבה המתלוננת את הדירה ועברה להתגורר עם ילדיהם בבית הוריה. בין התאריכים 02.08.14 ו 09.08.14 איים הנאשם על המתלוננת בכך ששלח לה הודעות טקסט שתוכנן מאיים (ההודעות נשלחו כך במקור). ביום 07.08.14, שלח לה הודעה שתוכנה "חתיכת מפגרת מה שלחת לי את אימא שלך אני יזיין אותך ה אני צריך ביקורים עם השגחה". הודעה שתוכנה "פעם אחרונה ושאני מתקשרת דאגי לענות ימכוערת הבנת למה אני ישבור לך תאצמות". ביום 08.08.14 שלח לה הודעה שתוכנה "מקווה שהבנת והפנמת את ההודעות של אתמול ישלך עד מחר במידה ולא תבואי עם זה או תשקרי עדיין ממחר החיים שלך הולכים היראות אחרת אני מבטיח לך שחור כזה עוד לא ראית". בתאריך 09.08.14 התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה שהוא ידקור אותה ואת אמא שלה.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו הנאשם בן 30 נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בבת-ים ועובד בבי"ח פרטי בתל אביב בתפקיד סניטר ומחסנאי מזה כחמישה חודשים. הנאשם שרת שירות צבאי חלקי ושחרר בטרם עת בשל אי התאמה. לאחר שחרורו, עבד הנאשם בעבודות מזדמנות כאשר כיום עובד בבי"ח פרטי. הנאשם תאר כי מצבה הכלכלי של משפחתו ירוד וכי לא הכיר את אביו המתגורר בטורקיה.

כיום הנאשם מתמיד בתהליך הטיפול אשר החל במרכז למניעת אלימות במשפחה. על אף קשייו של הנאשם להתמודד עם הפרידה מאשתו ומילדיו וכן תחושת הכעס אשר חש כלפיה לנוכח פנייתה למשטרה, הנאשם מגלה הבנה לחומרת מעשיו, לנזקים ולפגיעות שנגרמו נוכח התנהגותו האלימה לאורך השנים ובביצוע העבירות הנוכחיות. משיחה עם המתלוננת עולה כי יחסיה הזוגיים עם הנאשם התאפיינו לאורך השנים ברכושנות, קנאה, חשדנות והתפרצויות זעם מצדו אשר לעיתים הסלימו לאלימות מילולית ופיזית כלפיה. עוד מסרה המתלוננת כי לאורך השנים לא התלוננה במשטרה נוכח תחושות של בושה וחרדה וכן בשל רצונה לשמור על אחדות המשפחה. לדבריה, בעת הרלוונטית לביצוע העבירות, חשה איום מפני הנאשם ולכן פנתה למשטרה וכיום מצויה בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה. מהעובדת הסוציאלית נמסר כי הנאשם מקפיד להגיע לטיפול, שומר על כללי המקום, תורם לקבוצה ומשתתף בה באופן פעיל. להערכת העובדת הסוציאלית הנאשם מבטא צער וחרטה ומגלה מוטיבציה ראשונית לשינוי דפוסיו ורכישת כלים להתמודדות עם מצבי סיכון בעתיד. כן התרשמה העובדת הסוציאלית כי ישנה חשיבות בהמשך התהליך הטיפולי אשר החל הנאשם במטרה לסייע לו בעריכת שינוי משמעותי באורח חייו.

בשקלולו הנתונים, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד, בעיקר לנוכח העובדה כי הנאשם טרם השלים עם הפרידה מאשתו, וקיים קושי בכל הקשור להמשך יחסיהם הזוגיים וכן סביב הטיפול בילדיהם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות נוקשות ביחס לתפקידים בתוך המערכת הזוגית. בנסיבות שתוארו שירות המבחן התרשם מחשיבות רבה בהמשך התהליך הטיפולי בו מצוי הנאשם, דבר שעשוי לצמצם את הסיכון במצבו להישנות התנהגות עוברת חוק, לכן, לאור מצבו המורכב המלית שירות המבחן על דחיית הדיון בעניינו שלושה חודשים, במהלכם תבחנה מחויבותו לתהליך הטיפולי, יכולתו להיעזר בו ולערוך שינוי באורח חייו. בתומם יוגש תסקיר משלים.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר משלים לפיו, משיחת השירות עם נאשם במהלך תקופת הדחייה, התרשם השירות כי הנאשם מתקשה להתמודד עם החלטת אשתו לסיים את הקשר הזוגי, כאשר לאחרונה אף פנתה לבית הדין הרבני לצורך התחלת תהליך גירושין. על אף קשייו בעיתו הנוכחי להתמודד עם הפרידה מאשתו וילדיו, וכן תחושת הכעס שחש כלפיה בשל פנייתה למשטרה ופרידתם, ניכר כי הנאשם מגלה הבנה לחומרת מעשיו ולנזקים שגרם בהתנהגותו האלימה לאורך השנים לאשתו לבני משפחתו בכלל. הנאשם הביע בפני השירות את רצונו ומחויבותו להמשיך בתהליך הטיפולי אשר החל לצורך עריכת שינוי בחייו. מידע עדכני שקיבל השירות מהעובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה, עולה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית ראשונית המיועדת לגברים אשר נוהגים באלימות כלפי בנות זוגן. כיום סיים הנאשם השתתפותו בקבוצה המתוארת ולאחר חג הסוכות עתיד להשתלב בקבוצה טיפולית המשכית המיועדת לגברים המצויים בשלב טיפולי מתקדם יותר. צוין כי הנאשם מקפיד עד כה על הגעתו לטיפול, שומר על כללי המקום ותורם לקבוצה בהשתתפות פעילה. להתרשמות העו"ס ישנה חשיבות להמשך ההליך הטיפולי אשר בו החל הנאשם, במטרה לסייע לו בעריכת שינוי בחייו, ובהתמודדות עם מצבי משבר ביחסיו הזוגיים בעתיד, זאת במיוחד בעיתו הנוכחי עת מצויים בני הזוג בתחילתו של תהליך פרידה וגירושין ובהיותו זקוק לליווי ותמיכה גם בקשר עם ילדיו. לאור האמור, התרשם השירות כי ישנה חשיבות להמשך הטיפול בו החל הנאשם והמליץ לנקוט בעניינו בגישה שיקומית

ולהעמידו בצו מבחן לשמשך שנה, זאת לצד עונש מרתיע כמאסר מותנה וצו של"צ בהיקף של 120 שעות, אשר היה ובית המשפט יקבל המלצה זו, מבקש השירות דחייה בת שלושה שבועות לצורך גביו שתוכנית של"צ עבור הנאשם. לעניין הרשעתו של הנאשם, כעולה מהתסקיר הקודם, הנאשם הביע חששו מהרשעה שכן לדבריו, עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי, אולם לא הציג אישורים לכך. נוכח זאת, והעבודה כי שירות המבחן לא התרשם מפגיעה קונקרטיה במידה ויורשע וכן נוכחת חומרת העבירות, לא היה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה על אי הרשעתו בדין.

מתסקיר משלים שהתקבל עלה כי, במהלך תקופת הדחייה הציג הנאשם מכתב מטעם מעסיקו הנוכחי, במרכז רפואי פרטי, ממנו עולה כי הנאשם עובד בחברה מזה כ-8 חודשים בתפקיד אחראי רכש. לפי המכתב צפוי הנאשם לטוס לחו"ל מטעם החברה ועל כן הרשעתו עלולה להוות עבורו מכשול וכי קידומו בתפקיד עלול להיפגע אף הוא כתוצאה מכך. באשר למישור הטיפולי, כאמור בתסקירים הקודמים, סיים הנאשם טיפול בקבוצה המיועדת למתחילים, במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה. בהתאם לתוכנית השיקומית צפוי היה הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית המשכית המיועדת לגברים אשר נוהגים באלימות כלפי בני זוגן, עם זאת במהלך תקופת הדחייה הנוכחית, הפסיק הנאשם את הטיפול במסגרת המתוארת על דעת עצמו. משיחה שהתקיימה עם הנאשם, מסר כי סחר שלא להשתלב בטיפול בשל עומס במרום עבודתו. שירות המבחן ציים כי הנאשם לא יידע בזמן אמת אודות בחירתו זו וכן לא פנה לצורך בדיקת אפשרות הטיפול במסגרת אחרת המתאימה לשעות ומצבו הכלכלי. משיחה שקיים השירות עם המתלוננת עלה כי מזה כשנה אין ביניהם כל קשר. לדבריה, לאחרונה הסתיים הליך הגירושין בעניינם ומאז משלם הנאשם את דמי המזונות אשר נקבעו לו. לצד זאת מזה כעשרה חודשים אינו מקיים כל קשר עם ילדיו. לעניין הרשעת הנאשם, שירות המבחן ער לאפשרות כי הרשעה בדין תפגע בקידומו התעסוקתי, עם זאת נוכח התנהלותו בתקופת הדחייה הנוכחית, כאשר אינו משולב בטיפול לא היה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו כל שכן בהמלצה על סיום ההליך באי הרשעה. לצד זאת, במידה והנאשם יתחייב בפני בית המשפט לשוב ולהשתלב במסגרת טיפול במרכז לאלימות במשפחה, תבחן שוב אפשרות שילובו מחדש בטיפול, במסגרת תקופת דחייה נוספת בעניינו.

מתסקיר משלים נוסף שהתקבל, עולה כי במהלך הדחייה הנאשם הפסיק את הטיפול בקבוצה הטיפולית על דעת עצמו. לאחר שיחת הבהרה מול השירות, פנה הנאשם לעו"ס במקום עבודתו ובשיחה עמה נמסר כי הם יחלו בשיחות שבועיות בתקופה הקרובה. המלצת השירות הינה לסיים את ההליך המשפטי בעניינו ולהעמידו בצו מבחן של כ-6 חודשים. לעניין הרשעתו בדין, לאור השתלבותו של א בטיפול, שירות מבחן סבור כי ניתן להימנע מהרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה: הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה וחומרתה. התביעה התנגדה לאי הרשעה בתיק נוכח חומרת העבירה, אופי העבירות ומשמעותן שהיו לאורך חיי הנישואין. התביעה טענה כי העילה של אי הרשעה בנסיבות של ויזה לארה"ב אינה מהווה עילה וכן כי המכתב של המעסיק הפרטי בעל אינטרס ולא ניתן להסתמך על כך לצורך שאלת ההרשעה. התביעה הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן. לדעת התביעה הנאשם פנה לטיפול במסגרת עבודתו דבר שאינו עומד בתנאי פיקוח הולמים. הנאשם נעדר עבר פלילי אולם מדובר בעבירות חמורות. התביעה עתרה ל- 3 חודשי מאסר בע"ש מע"ת וקנס.

ב"כ הנאשם: הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו שלא להרשיע את הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה בכך שמדובר באדם בר שיקום, מדובר במי שעבר תהליך שיקומי ממושך, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, ב"כ הנאשם טען כי הנאשם

עבר תהליך בתחילה היו קשיים אולם הנאשם עבר תהליך משמעותי ושירות המבחן ביטא זאת. ב"כ הנאשם סבור כי אי הרשעתו של הנאשם היא אינטרס ציבורי. חיזוקו של הנאשם בדרך הנורמטיבית וחשש מפגיעה תעסוקתית בנאשם. פגיעה במקום עבודתו יכולה לפגוע גם במתלוננת בפגיעה כלכלית. הנאשם לקח אחריות וכבר מתחילת הדרך, בנסיבות אלו ביקש ב"כ הנאשם שלא להרשיע את הנאשם.

דין והכרעה

לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום להרשיע את הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פי הלכת כתב"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק -דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה

"ראשית, על ההרשעה לפגוע עפגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

וכן י' קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני-כרך ב, "הוצאת דיונון תשס"ט - 2009, (ע"מ 1632):

"במצבים חריגים מיוחדים... כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה שלהרשעה... בנאשם... לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי ביהמ" שהכוח להחליט, כי חרף אשמתו... הוא לא יורשע" (שם, שם).

יצוין כי במקרה הנוכחי שירות המבחן המליץ על אי הרשעת הנאשם נוכח העובדה כי הנאשם מועסק במקום עבודה מזה מספר חודשים, בתפקיד אחראי רכש וקיים חשש כי הרשעה תפגע ביכולתו לסוּע לחו"ל וכן בקידומו העתידי, יצוין כי בית המשפט אינו מתרשם כי מדובר בחשש קונקרטי אלא בחשש כללי. הנאשם הביע חשש מפגיעה בעתידו התעסוקתי. חשש זה לא הוכר בפסיקה כפגיעה קונקרטית. כל אדם שביצע עבירה הכלל הוא כי הוא יורשע. קיים לעולם חשש כי הרשעה יכולה לגרום לפגיעה עתידית. כדי להימנע מסחף בלתי מוצדק קבעה, כאמור את מבחן הפגיעה. יש צורך כי הפגיעה תהייה ממשית ובהעדרה העברייני יורשע. לעניין חומרת העבירה נאמר רבות על החומרה שבעבירות האלימות במשפחה. אני מוצא להביא את דבריה של השופטת פרוקציה עפ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

נוכח פגיעתו של הנאשם במתלוננת, העבירות אותן ביצע הנאשם, חומרתן ותוצאיהן בית המשפט סבור כי אין מקום שלא להרשיע את הנאשם בדין.

נוכח הודאת הנאשם, הנני מרשיעו במיוחס לו בעובדות כתב האישום המתוקן אישום ראשון בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977. אישום שני - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון הוא מאסר על תנאי ועד 18 חודשי מאסר. מתחם העונש ההולם בגין האירוע השני הוא מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתה המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

העבירות אותן ביצע הנאשם חמורות הן הפגיעה במתלוננת הייתה פוגענית ויש מקום לענישה מציבה גבולות. יחד עם זאת שירות המבחן דיווח כי למרות שהליך הטיפול בתחילה היה בעייתי. בהמשך הנאשם נרתם להליך טיפולי משמעותי בקרבה בטוחה. שירות המבחן התרשם כי יש חשיבות בהמשך התהליך הטיפולי אשר החל במטרה לסייע לנאשם בעריכת שינוי משמעותי באורח חייו וביחסיו עם בת זוגו וילדיו. שירות המבחן המליץ לנקוט בעניינו של הנאשם בגישה שיקומית, להעמידו בצו מבחן שירותנו למשך שנה לצד הטלת עונש מרתיע כמאסר מותנה וצו של"צב היקף של 120 שעות. בית המשפט סבור כי לאור השינוי שערך הנאשם, ההכרה בפגיעה במתלוננת כאמור בתסקיר המשלים. העובדה כי כיום ומזה תקופה בני הזוג חיים בנפרדות. הליכי הפרידה הפורמליים המתנהלים כיום. בית המשפט סבור כי יש לחזק התנהלות זו של הנאשם בדרך השיקום ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם מסוג פשע.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם מסוג עוון לרבות איומים.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו היום, ייאסר למשך שבוע.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. ביתהמשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

ה. אני מורה לנאשם לבצע 120 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן.

ביתהמשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צו השל"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף עלהעבירהשבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

שירות המבחן יכין תוכנית של"צ בתוך 60 יום ויעבירה לאישור בית המשפט.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק וכן בתיק 25393-08-14 או בעמ"ת 27536-08-14 על-ידי הנאשם והיעדרמניעהעל-פידין, יש להחזירו לידי ואו לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, בנוכחות הצדדים.